

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dzwoleniem

IMPERATORA I MCY CALEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 28. STYCZNIA 1803. ROKU WE SRODE

z Petersburga V. S. 16. Stycznia.

z Londynu 7. Stycznia.

Podpółkownik Baron Osten Saken i umieszca się w Smoleńskim regimencie muszkietyerów. Półkownik Sorokin otrzymał rangę Generał Majora i Szefostwo Półtawskiego regimentu muszkietyerów na miejscu Generał Majora Bibikowa. Leib huzarskiego półku Stabs Rótmistrz Wiszesławców został Rotmistrzem. Zmarły Ordeńskiego półku kirasyerów Półkownik Mikłazewski wymazuje się z rang listy. Półkownik Graf Witt, Półkownik Panczulidzew, Podpółkownik Stackelberg, naznaczeni kommandantami, leibkirasyerów J. I. Mei Pawłogradzkiego półku huzarów, i Azowskiego regimentu muszkietyerów. Woysk Dońskich Generał Major Kutejnsków 1, Półkownik Orłow 4, Leonow 2, Podpółkownik Mieszkw 2, woyskowy Starżyna Astatrow uwalniają się od służby. Major Kudriawców z rangą Podpółkownika i mundurem; Podpółkownik Akałow z rangą Półkownika i mundurem; Podpółkownik Michajłow z rangą Półkownika i mundurem. Major Zas w służbę przyjęty do korpusu inżynierów z rangą Podpółkownika.

Dawno już postrzeżono, iż we wszystkich domach edukacyjnych utrzymywanych w S. Petersburgu od Korony, nieskończenie mało umiera dzieci w porównaniu z wiadomościami o umierających w Europie całej. Ztwardziła się ta prawda r. 1802. w Panieńskim klasztorze; z liczby 361. Szlachetnych, 221. miejskich panienek, których przez rok cały 229. przyjęto do infirmaryi jedna tylko umarła.

z Wiednia 22. Stycznia.

Arcy Xiężna Parmeńska Amelia z Drezna do Pragi powróciła. — Żywność w tutejszey stolicy jest nad inne czasy droższa; funt mięsa wołowego do 10. graycarów podwyższono. — Król Jmć Pruski dawniejszy fundusz Akademii w Halle powiększył 8. tysiącami talarów docho- du rocznego; do biblioteki oddać kazał księgi z bibliotek zniesionych klasztorów w prowincjach nowo sekularyzowanych zabrane; prepa- rata Anatomiczne z Berlina także przenieść kazano, jako mniej potrzebne, po zakupionym zbiorze Waltera przez koronę za 100. tysięcy talarów; pensye nauczycielom podwyższone ze względu na terazniejszą drogość produktów. Biskup Trydentski Graf Thun będzie Koadiutorem Arcy Biskupa Wiedeńskiego. — Ponieważ znaiomy Generał Melas obrał resztę wieku pędzić spokojnie; Graf Kollowrath na miejscu jego wyznaczony kommandantem woysk w Czechach. Graf Stadion posłujący w Berlinie, Ambasadorem będzie w Petersburgu. — Zamianę ratyfikacyi umowy Paryzkiej o dopełnienie nad- krotody za Toskanią, Poseł Francuzki Champa- gny odesłał do rządu swojego; wkrótce spodzie- wamy się odebrać wiadomość z Katysbony o zupełném ukończeniu dzieła na Seymie Rze- skim.

Anglicy w Indyi wschodniej mieszkający zatrudniają się teraz pilnie nauką języka Chiń- skiego. Pamięta każdy, że Lord Macartney wy- ieżdżając do Pekina na Poselstwo, po całej Europie szukał tłumaczów, i ledwie znalazł w Neapolu. Przy powiększonym handlu obeysć się dziś bez nich niepodobna. Rzecz dziwna, że dawniey o tém nie pomyslono, mając zwa- szcza tak wielką zręczność w Chińskich osa- dach Batawii i Manilli, Kapitan Wilson wielce się do tego przykłada; wstęp do nauki dawno zrobiony przez P. Hager, gdy Kapitan Wilson ukazał Chińczykom niektórym, wszyscy jedno- myślnie pochwalili. — Wyspa S. Domingo, mó- wią pisma nasze, nigdy nie była w okropniej- szym stanie. Potrzeba najmniej 20. tysięcy świeżego żołnierza na ukończenie trudney woj- ny; że Francyi ledwie po kilkaset przysyłaia, co ledwie nadgradza stratę przez choroby w szpitalach ponieśoną. Tym sposobem, jeżeli Konsul nie użyje dzielniejszych środków, prze- wdziedź trudno, iak wiele żołnierza i skarbów odzyskanie tey osady kosztować będzie Francu- zom. — Rząd nasz stara się usilnie odnowić da- wne związki z Mocarstwami lądowemi.

Król Jmć Katolicki nadając Margrabiemu Collonello przywilej wptowadzenia 6. tysięcy Murzynów do Nowey Hiszpanii, zakazał ażeby okrętów Angielskich i Amerykańskich, tym han- dlem bawiących się nie przyjmowano do Hawa- ny. Cena przez to Murzynów poszła w górę. Konsulowie narodów pomienionych, jakoteż oby- watele wyspy Cuby zamyslaia starać się o znie- sienie tego monopolium.

z Paryża 17. Stycznia.

Dawny był zwyczaj, że gdy Biskup w dzień Nowego Roku znaydował się w Tournay, zgromadzały się Damy z powinnowaniem, po którym następowały gra, tańce, i inne rozrywki. D. 1. Stycznia przybył do tego miasta Hirn Biskup nowy; chciały dopełnić zwykły obrzą- dek Damy. Pasterz do zgromadzonych powie- dział: „Mógłbym stosuiąc się do zwyczaju od poprzedników moich przyjętego, być świadkiem niewinnych uciech na świecie pospolitoh, Ewangelią nie zakazanych; lecz oycem ubogich iestem. Nie zazdroścę wielkich dostatków dawniejszym Biskupom; ubolewam, że nie mogą być iakbym pragnął dobroczynnym; a niezczę- śliwych liczba iest wielka. Nie będziecie na ich los obojętni; macie obywatelki. Macie z przyrodzenia serce do litości skłonne, dobro- czynność i miłosierdzie gruntem iest duszy wa- szey. Dałyście tego liczne dowody; dziś słu- chajcie głosu Pasterza. Pospieszajcie na ratu- nek ubogim. Serca dobroć, ludzkość, religia, natura, miłość bliźniego, mówi do was za niemi. Nie możecie lepiej kończyć starego, zaczynać nowego lata. „ Po tey przemowie damy wzie- ły się do zbierania jałmużny, która bardzo obfi- łą się znalazła.

Konsul wyznaczył Wice Prezydentami Se-

natu na terazniejszy i 3. następne miesiące, Senatorów: Barthelemy, Perignon, Józefa Buonaparte, i Serrurier. — Uczony Denou będzie generalnym Dyrektorem narodowego Muzeum; dozorowi jego oddane: Muzeum w Louvre, Muzeum zabytków Francji starożytnych, muzeum szkoły w Wersalu, galerie pałaców rządowych, bicia medalów, robota kupferfztychów, robota mozaiki, rzeźba kamieni; on wyznaczać ma i rządowi podawać pomocników swoich. — Generał Deplanque umarł w S. Domingo; Oyeu jego i matce Konsul dać kazał pensyi dożywotniej 900. liwrow, jako ludziom uhogim. Podobny dar otrzymała wdowa zmarłego Generała artylleryi Delance. — Generał Menou ogłoszony urzędownie Administratorem Departamentów Piemontskich. — Urządzenie względem religii wydane dla wysp Martyniki i Lucyi rozciągnięte do Tabago, S. Domingo, Guadalupe, Pondichery, jeśli w tych osadach przed rewolucyą były Biskupstwa, zostaną na stopniu dawniejszym.

Szpitalów wojskowych liczbę zmniejszono; zostawiają się tylko w Paryżu, S. Denis, Metz, Strasburgu, Bruxelles, Maestricht, Juliers, Moguncyi, Lille, Rennes, Toulouze, Bayonne, Alexandryi, Huningue, Ajaccio, Porto Ferrajo. Dla wojsk Francuzkich we Włoszech stojących szpitale będą utrzymywane w S. Benedetto, Mantui, Peschiera, Porto Legnago tylko; inne zamknięte. Generałowi Menou zalecono iak najprędzej wygotować listę dóbr i funduszów przedtém należących do szpitalow ette, które podczas rewolucyi ztracono. — Instytucyą Panien szpitalnych, od S. Maurycego nazwanych, które zatrudniały się posługą ubogim, edukacyą dzieciak bezpłatną, iakoteż opatrywaniem szpitalów, przywrócił Konsul, na wzór i podobieństwo Panien Miłosiernych; przeznaczając znaczną summę na ich fundusze. — Teatrów stołecznych dozor oddany Prefektom pałacowym.

Na przyjęcie, odzianie, uzbrojenie żołnierzy chcących służyć w osadach zamorskich RPtey wyznaczone miejsce w Dunquerque, Havre, Nantes, Rochefort, Bordeaux, Marselli; każda dywizya militarna do pomienionych miast ochotników swoich przystawić powinna. — Do urządzania klass matematycznych po Lyceach Konsul wyznaczył wsławionych nauką i dziełami mężów: Laplace, Monge, Lacroix; do klass literatury: Domergue, Champagne, Fontanes. — Król Jmć Pruski po rewii wiosennej w Berlinie ma przedsięwziąć podróż do nowo nabytych Prowincyi Westfalskich; będzie w Wesel dla oglądania miejsca przeznaczonego na zbudowanie twierdzy. W całej armii swojej tego roku odmienić kaze broń ognistą, dając lepszą i do użycia wygodniejszą; i on także nastąpić odmiany w kroiu mundurów.

Odebraliśmy wiadomość następującą o sławnym Baszy Janniny, Aly, kommanderującym w Epirze i Romelii. Władza jego rozciąga się daleko; prowincya Tricola zwać się może raiem Romelii; kraj żywny nieskończenie w zboże i bydło obfitujący. Zwierzchność twardo z poddaństwem postępuje, teraz przynajmniej to maia w zysku, że wsie i miasta od zbóyców bezpieczne. Wytępił Aly wszystkich, ażeby odstąd prócz niego nikt się nie ważył krzywdzić obywatelów. Sam nie ma żadnego względu; uciska podatkiem zarówno Greków i Muzułmanów. Grecy iednak najbardziej ucisnieni. Jarzmo ich nieznośne; nie maia pewności posiadać iutro, co dziś nabyli; życie nawet, ponieważ frogi Basza ustawicznie wołować lubi. Mieszka zwyczajnie w Bitoglia. Zaden z poprzedników tak dumnie nie panował. Tyran powszechnie jest nienawidziany; chcieliby odnieść pomstę Turcy; boiaźń wierność wymusza. Ma iednak przywiązanych gorliwie Albańczyków do osoby swojej, wszystkiego im dozwala; płaci dobrze; oni też Baszę strzegą i we wszelkich wyprawach służą nie odstępnie.

Wprzód niżeli doszedł stopnia potęgi i znaczenia, na który ma iest dzisiay, Basza wywierał moc całą na podbicie Suly i Cormowo, osad Greckich. Ludzie tu są mężni i rycerscy; lecz położenie ostatniego z narodów pomienionych mniej wygodne. Na nich też Aly uderzył nappierwiey. Gdy szturmem wpaść do obozu Tureckiego zamysłali, zawieraią ugodę o szukani przez Biskupa, który zaręczał bezpieczeństwo i opiekę imieniem Baszy pod obowiązkiem opłacania corocznie szczyptego haraczu. Gdy broń złożyli, wnet wytępiono wszystkich, oprócz niewiast i dzieci, które teraz błąkaią się po kraiu całym po zpaleniu siedlisk oyczystych, bez przytułku i nadziei, ponieważ Aly wielce się brzydzi tym narodem. Zwraca nakoniec oręż do Suly; tu odpari waleczny zaalazł; w roku przeszłym opasani wojskiem 25 tysięcy wynoszącym, przez 14 miesięcy, nie mogąc w szczyptę liczbie zasłonić kraiu całego, cofneli się w góry; Turcy wsie ich spalili. Suliotowie wdząc zawziętych na zgubę swoją nieprzyjaciół, zamykaią się nakoniec w Cuffa stolicy osady; liczba ich 1800 głów nie przynosząca zmniejszyła się jeszcze od głodu i miecza Tureckiego.

W tak krytycznym stanie dla nich, Ibrahim Basza Peraty wpał do dzierzaw Alego; ten musiał część woyska odciągnąć z Suly na własną obronę. Odetchneli oblężeni; znajduią zprzymierzeńców, między innemi rozbojników opatruią się w żywność i amunicyę; nastąpiło zawieszenie broni; wyciągnął z kraiu Aly, zostawiając na niektórych miejscach załogę. Lecz gdy poszedł do Epiru północnego dla zgasznienia buntów, Suliotowie załogi z kraiu wypędzili, związek zawarli z Baszami Alemu nieprzyjacielnymi. Powraca na nich Basza. Dają odpor dzielny; za pomocą związkowych. Był Aly w niebezpieczeństwie ztracenia wszystkiego; ratował się zdradą. Ta iemu poddała główne miasta Bazów przeciwnych; ta ich skłoniła do ugody. Opuszczeni Suliotowie nie zwątpili iednak o sobie; kraj ich teraz nietknięty; owszem do Tureckiego wpađaią często dla zdobyczy; zbywa im na oręzu i amunicyi; iezeli potrwa nie dostatek, poddać się będą musieli. Wiele można mówić o zamiarach Alego względem Morei. Kazał Prowincyą zpuszczyć podczas wojny r. 1791 zkończoney; wtenczas jeszcze zamyslał kraj sobie przywłaszczyć; czeka dziś pomysleiny pory, ażeby ogłosił się niepodległym Porcie, której rozkazów dawno nie słuca.

Przed kilku dniami okręt z S. Domingo płynący zawinął do Sables; ludzie na ląd wysadzzeni świadczą, że zaraźliwe choroby zupełnie już ustaly w osadzie; podobna wiadomość przysła z Martyniki. Co w kraiu i za granicą mówiono, iż Konsul rozkazał wstrzymać wyprawę woyska nowego do Indyi zachodniey z portów Francuzkich i Włoskich, z prawdą się nie zgadzai; owszem wszystko idzie z większym pospiechem. Po wszystkich RPtey miastach ma być odprawione żalobne nabożeństwo za Generała Leclerc. — Słychać że w umowie z Dworem Wiedeńskim niedawno zawartej, znajdował się ma warunek uznania przez Cesarza Jmci, Króla Etrusków; potwierdzenie przyłączenia Piemontu w RPtey, i wszelkich odmian, iakie w rządzie Szwajcarskim sprawiemy. — W Departamentach graniczących z Hiszpanią znajdowały się liczne gromady Cyganów, które bawiały się próżniactwem, wiele szkód kraiuowi przyniosły; wszystkie policya zchwytawszy, na miejsce bezpieczne odesłala, gdzie w pracy rąk własnych szukać maia wyżywienia.

Znaiący się na sztuce malarskiej z podziwieniem ogladaią dziś galeryą obrazów w Muzeum, której linia iedna iest poświęcona Rafaelowi z Urbinu. 17. najprzedniejszych ręki jego wielkich obrazów tu umieszczonych sprawuią widok w świecie jedyny.

Od granic Włoskich 10. Stycznia.

Senat Liguryjski codziennie zgromadza się na radę, i do późnej pory się naradza; iak wnosimy układając podział RPtey, przepisy dla sądów, inne względem wyboru Sędziów i druzgich urzędników. Tamże półbrgoda wojsk cudzoziemskich przybyła; stoi w lazarecie czekając na flotyllę Francuzką, która tę i wiele innych ma przenieść do S. Domingo. — Z Turynu Galli pierwszy z Piemontczyków Konsyliarz Stanu RPtey Francuzkiej wyjechał do Paryża. — Ociec S. na statku odwożącym Francuzkich maytków do Toulonu, posyła rozmaite podarki pierwszymu Konsulowi; statki przez niego ofiarowane S. Stolicy służyć mają do zastony Państw Kościelnych przeciw rozbojnikom Afrykańskim. — Wszyscy Kardynałowie dawnym zwyczajem do Konsula pisali z powińszowaniem Świąt Bożego Narodzenia; odpowiedział każdemu zapewniając opiekę RPtey Państwu Papieżkiemu. Na Konsystorzu d. 17. Pius 7. ogłosił ma 10. nowych Kardynałów, 6. nominowanych przez Korony; w tych liczbie ma być Francuz jeden; 4. ostatni będą Francuzi na tę dostojność wyniesieni z okoliczności podpisanego konkordatu. — W Florencyi rozpoczęło się nabożeństwo za szczęśliwy powrót Króla z Hiszpanii.

W Medyolanie rząd uwiadomiony o tajemnych zachadzkach bez dozwoleńia zwierzchności, rozkazał, ażeby odtąd nie było, bez pozwolenia na piśmie od Ministrów; policya zaś powinna tam przysyłać delegata; jeżeliby pomienione zgromadzenia stosować się nie chciały do tych przepisów, zamknięte będą; nie należą do nich prywatne zgromadzenia i zjazdy obywatelskie dla zabaw i rozrywki. Wice Prezydent Melzi dawał biesiadę wielką, na którą był zaproszony Generał en chef Murat. Mapę Lombardyi samoy r. 1788. przez Astronomow zaczęta w Brera, tymże dokończyć kazano, ażeby obeymowała kraj cały RPtey Włoskiej. Wdowie Ob. Aranco, który na Consule deputowany do Lyonu tamże umarł zostawiając drogą pamięć pożytecznej zasługi w Ojczyźnie i ubóstwa chwalebne, Melzi wyznaczył pensyi dożywotniej 3500. liwrów. — Liczna fl. ta zbóyców Afrykańskich po długim krążeniu bez korzyści na brzegach Włoskich, powróciła do Tunetu. Po wielu niepewnych odgłosach o Xiążęciu Ruspoli, dziś mamy za rzecz niewątpliwą, że wybrany Mistrzem Maltańskim długo się wzbraniał od przyjęcia dostojności; nie zginęła przecie nadzieia, że myśli odmieni usprawiedliwiając ufność w nim położoną.

Miasto Medyolan przychodzi do większey coraz świetności. Tu dziś teatr nad inne we Włoszech piękniejszy i doskonałszy; wiadomo iak muzykę i widowiska lubią Włosi; nie dziw przeto, że do tey stolicy zgromadza się w znacznej liczbie Neapolitańczykowie, Rzymianie, Toskańczykowie, i innych krajów mieszkańce. Najsławniejsi Virtuosi, Marchesi, Dawid, Silva, tu się znajdują. Francya doskonałych tancmistrzów baletom dostarcza; Deshayes na ich czele. Pierwszy Konsul wyznaczył 30. Nauczycielów do Akademii Bonońskiej, Melzi ogłosił, że wszyscy wojskowi, którzy służyli narodom do RPtey Włoskiej dziś wcielonym, pensye mieć będą, iakby oney służyli.

Od granic Szwaycarskich 15. Stycznia.

Biega pogłoska, że Senator Barthelemy odebrał od Konsula rozkaz udać się do kraju naszego, dla ułożenia stosunków, iakie zachodzić powinny w rządzie nowym pomiędzy Cantonami. Nikt zapewne do ważnego dzieła zdatniejszy nie jest od tego męża, który zasłużył dawno na powszechny szacunek u Szwaycarów długo mieszkając z niemi. Generał en chef Ney powrócił z Basel do Berne, odesławszy małżonkę do Paryża; pogłoski o zmianie iego upadły; wy-

ieżdża do Arburga, iuż tam więźniów Stanu lepley traktować poczęto; wolne im przechadzki po wałach zamkowych; podobno wkrótce uwolnionemi zostaną. Ponieważ w drodze zginęło wiele oręża i amunicyi, gdy przewożono do kraju Vaud, Francuzcy Wodzowie podeyrzenie mając, że mieszkańce onego do zaborów pokrywionych należeć mogli, grożą rozbrojeniem powszechném, iесли szkoda nie będzie nadgrodzona. Rząd nasz podał uwagi swoje przeciw tey gwałtowności. Tenże odebrałszy wiadomość, że Konsul kilka tysięcy centnarów zboża złożyć kazał w Huningue i Besançon, darując Szwaycarom na utrzymanie żołnierza Francuzkiego, wysłał Kommissarzów dla zabrania i przewiezienia. Przybywłszy do ostatniego z miast pomienionych nic w magazynach nie znaleźli.

W czasie domowego zamieszania, strona rządowi Helweckiemu przychylna naywięcey ucierpiała w Cantonie Uterwald. Wielu obywatelów emigrowało. Powróciwszy do kraju szukając własności; rząd im ku pomocy zesał Kommissarza; ten wszystko nadgrodzić kazał gromadom, gdzie szkoda się stała, gromadom wolność zostawiona dochodzić sądownie u naczelników rokofzu co zapłacą z ich przyczyny. Biega pogłoska potrzebująca potwierdzenia, iż Francuzkie wojska do Constancyi wkroczyły; według pism Niemieckich, dawno z tego miasta wyniesli się emigranci Szwaycarscy z Agentami Angielskimi. — Dawno iuż mówiono o mającém nastąpić zjednoczeniu kraju Vaud z Cantonem Friburgskim; zkąd powstać miała RPta iefzcze nowa; dziś przydają że taż RPta będzie powiększona częścią Hrabstw Neufchatel i Vallengin należących do Domu Brandeburskiego; strona leżąca na wschod góry Jura dostanie się Szwaycarom; zachodnia Francyi; mniemają niektórzy, że ten interes iuż jest ułożony między pierwszym Konsulem i Królem Pruskim.

Pisma nasze ogłosiły projekt w Paryżu zrobiony względem zplacenia żołdu zaległego rycerzom Szwaycarskim, Grisońskim etc, którzy przed rewolucyą służyli w 16 regimentach koronom Francuzkiej i Sardyńskiej. Summa pretensyi wyniesie 9 millionów 600 tysięcy liwrów; część Konsul zapłacić wnet rozkaże gotowizną; resztę długu przeniesie na rząd Szwaycarski z procentem 3; obowiązuąc się onemu na zgaszanie długu do-tarczać sól, na której nam zbywa; pieniądze tym sposobem z przedawania oney zebrane oddane będą komu należy. — Obywatele kraju Rhinthal wysłali Deputowanego do Paryża z prozbą, ażeby powiat ich mógł złożyć oddzielną Canton; toż samo kraj S. Gall uczynił. — Liczba wojsk Szwaycarskich na żołdzie Francuzkim będzie pomniejszona; na ten koniec Konsul zrobi ze wszystkimi osobno Cantonami umowę oddzielną, iak dawniej bywało; nasza zaś RPta wojsk regularnych u siebie trzymać nie ma. — Ponieważ Biskupstwo Coire do Szwaycarów jest wcielone; Biskupowi pensyi roczney wyznaczono 12 t. liw.

Koniec projektu Konstytucyi Szwaycarskiej.

8. Senatorów obiera wielka rada. 9. Wielką radę obiera zgromadzenie elektoralne, do którego wchodzi elektorowie ze wszystkich gromad.

10. Cantony dzielą się na gromady, te zaś na pokolenia. Każda gromada wiejska mieć będzie tyle pokoleń ile miasto.

11. Każde pokolenie wybiera jednego Elektora z 200 obywatelów głos mających.

12. Obywatelem jest, kto ma prawo mieskie, w której z gromad Cantonowych; osiadły w Szwaycarach od lat 10, ma tysiąc liwrów majątku, i lat wieku 20.

13. Chcąc mieć głos w pokoleniu, trzeba być osiadłym od roku w gromadzie Cantonowej.

14. Chcąc być Elektorem trzeba mieć lat 25, członkiem rady wielkiej lat 30, członkiem rady małej lat 35.

15. Chcąc być Elektorem, w Cantonie Berne trzeba mieć 5 t. majątku, 4 t. w Zurich; chcąc być w radzie wielkiej w Berne mieć trzeba 16. t. w Zurich 20. t.

16. Związek powszechny Helwetów utrzymany będzie przez Sejm, który corocznie zgromadzać się powinien, złożony z Deputatów, po jednym z Cantonu. Deputowani Cantonów znaczniejszych mieć mają więcej głosów niż drudzy. Sejm zwoływać trzeba koleją do Berne, Basel, Lucerne, Zurich, Friburg, i Solothurn. Gdzie Sejm jest zwołany, tego Cantonu Deputat przyduie na rok cały.

Francuz przybyły niedawno z Paryża do tutejszego miasta; szuka miejsca za Guwenera, prócz języka rodowitego mówi też po Niemiecku posiada też inne talenta potrzebne do edukacyi, ktoby chciał o nim powziąć wiadomość niech raczy zgłosić się do WJP. Ludwiga w korpusie Kadetów Kapitana i Inspektora.

W sklepie JP. Jochera w rynku w pałacu Graffa Paca otwarty jest magazyn ksiąg Francuzkich w rozmaitym gatunku, których katalog rozdaie się drukowany.

Graff Michał Ogiński byw: Podsk: Wielki W. X. L. przymuszonym będąc wyjechać za granicę w końcu 1794. Ru zostawił skłód cały papierow swoich w Mieście Wilnie, w ręku Archiwisty swojego Antoniego Dederki Reg: Trock: Po 8-letnim oddaleniu się gdy wrócił do kraju za łaskawym Najjaśniejszego IMPERATORA ALEXANDRA zezwoleniem, dowiedział się o ustalym życiu Archiwisty swego, a o składzie papierów żadney od nikogo powziąć nie mógł wiadomości; z tego więc powodu, lubo Ogiński utraciłszy cały swój majątek jaki przed rewolucją posiadał, i który na satysfakcyą wszystkich Kredytorów jego przeznaczony został, nie potrzebowałby takowego Archivum ku własnym interesom. Gdy jednak wiele w nim było Papierow i Dokumentow przydatnych tym osobom co dawniej z nim w układy różne wchodziły, a do tego, gdy prócz Dokumentow prawnych, i Juris hæreditatis. Znaydowały się także Papiery do działow i spadkow Familii, oraz i inne potoczne, których odzyskanie jego obchodzi; uprasza zatem przez Gazetę publiczną każdego mającego jakąkolwiek wiadomość o miejscu znaydowania się tegoż Archivum, aby mu o tém doniosł przy zapewnieniu wdzięczności powinney.

Kamienica pod N. 15. w Rynku jest do przedania; ktoby ją sobie nabyć zyczył, raczy się udać do Kamienicy pod N. 309. a tam się o cenle oney uwiadomi.

Sąd Taxatorsko - Exdywizorski majątku Szlachetnego Konstantego Lewandowskiego Dekretem Remissyynym Sądu Głównego Litt: w Roku terażniejszym 1802. Julii 14. dnia zapadłym, wyznaczony stosownie do reguł tymż Dekretem przepisanych, znaydując potrzebę obwieszczenia wszystkich Debitorów i Kredytorów pomienionego JP. Lewandowskiego, ażeby pierwsi na odpowiedź stosownych przez JPana Lewandowskiego pretensyów summowych, a drudzy do dowodu swoich należności, przed ten

że Sąd Taxatorsko - Exdywizorski stawili się, przez ninieyszą publikatę. Mianowicie: W. JP. Leona Borowskiego, od którego zł: 1343. — WJP. Dowiata Prezydenta Ziem: Szawelskiego, od którego zł: 407 — W. Zaby Sędziego Brasław: od którego zł: 64. — W. Pałaszewskiego Regenta Brasł: od którego zł: 109. — W. Rymczy Oboźnego od którego zł: 224. — W. Jacka Pa-prockiego, od którego zł: 309. — W. Kuleszy Łowczego XX. Radziwiłłow od którego zł: 30. — W. Karola Bohdanowicza od którego zł: 202. — JP. Nienartowicza Szatnego JW. Starosty Kowień: od którego zł: 200. — W. Bylińskiego Rotm: od którego zł: 130. — W. Norwickiego byw: Pod: od którego zł: 168. — W. Bobińskiego Łow: XX. Radziwiłłow od którego zł: 82. — W. Oleśka Szam: od której zł: 120. — W. Raczyńskiego Chorążego od którego zł: 49. — W. Szmygielskiego Rotm: od którego zł: 28. — W. Widakowskiego Kommissa: JW W. Platerów, od którego zł: 86. — Mirbacha Konsyl: od którego zł: 447. — W. Gruzewskiego Generała od którego zł: 240. — Sukcessorów zesłego Piotra Towiańskiego Horod: Wileń: od którego zł: 1123. — W. Ropeyki od którego zł: 234. — Jana Karulkiewicza Kupca od którego zł: 636. — Starozakonnego Marka Moyżeszowicza czyli Rabinowicza lub Rubinowicza od którego zł: 300. Starozak: Peysacha Jankielowicza od którego zł: 200. — Tenże JP. Lewandowski należność sobie być mieni, niemniej Kredytorów z iakowegokolwiek bądź źródła pretentye do majątku JP. Lewandowskiego mieć mogących obwieszczając, ażeby iedai ku odpowiedzi na stosowne przez JP. Lewandowskiego summowne pretensye, a drudzy ku dowodowi swoich należnościów przed tenże Sąd Taxatorsko - Exdywizorski w Mieście Wilnie w Kamienicy Adamkowicza pod Nrem 104. sytuowanym na dzień 15. Junii roku przyszłego 1803. z potrzebnymi dowodami, sami przez się lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów nieuchybnie stawili się, zarazem się ostrzega, iż w przypadku niestawania którejkolwiek strony Sąd Taxat: Exdyw: reguły Dekretem Sądu Gł: Litt: przepisane, chociaźby w niestanności stron wyrok swój oczewisty atnowić będzie.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesyie, zmużają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Pofsesyie w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w wykucyą tego tego prawa, ogulnie w wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieśzatość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesyie zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1747 sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.